

L'Armando acaba d'arribar a l'escola i encara no coneix ningú. A les rotllanes, li fa una mica de por parlar. A l'exterior, acostuma a estar sol i no s'acosta als altres. No li agraden massa els jocs d'esport ni els jocs de teatre. Es posa a llegir o a mirar el què fan els altres, però no pren cap iniciativa.

El Pere i el Raul acostumen a jugar junts i s'ho passen prou bé així. El Pere segueix sempre el què el Raul proposa, perquè no vol estar sol. Al Pere també li costa començar una relació nova.

Avui, estan jugant a escacs a l'espai d'esmorzars. L'Armando està assegut al costat, amb un llibre, però mirant també el joc d'escacs. El Raul veu a l'Armando, i el convida a jugar amb ells, però això al Pere no li ha agradat.

Raul: Saps jugar a escacs, Armando?

Armando: Una mica

Raul: Vols fer una partida amb mi?

Armando: D'acord

Pere: El Raul és molt bo, et guanyarà

Raul: No soc tant bo, eh?

Pere: Raul, vols venir a saltar al llit elàstic tu i jo? Ara no hi ha ningú.

La Sònia, el Lluís, i la Berta fa anys que son amics. A l'estona del descans, sempre juguem juntes, separades de la resta de companys. En el grup, cadascun d'ells té un rol molt marcat. La Berta mana, la Sònia segueix tot el que la Marta proposa, i el Lluís acostuma a estar en silenci i no oposar-se a les ordres de la Berta, tot i que a vegades voldria fer coses diferents i li molesta que la Berta mani tant.

Aquest any ha arribat un nen nou al grup, el Víctor, que té ganes de jugar amb ells. A l'estona de descans, el Víctor s'acosta al grupet i els demana de jugar.

Victor: Puc jugar?

Berta: No, no volem que juguis amb nosaltres

Sònia: Sí, no volem, ves-te'n.

Victor: Però, per què? Jo vull jugar amb vosaltres

Berta: No, no ens agrada que estiguis aquí, volem estar soles.

Sònia: Ja t'ho hem dit, ves-te'n, pesat.

Víctor: No m'agrada que em parlis així.

Berta: Doncs ves-te'n, ja t'ho hem dit, que marxis.

Sònia: Sí, ja t'ho hem dit, volem estar a soles.

El Pep i la Fina son súper amics. Tot el dia estan junts. Cada dia, quan arriben a l'escola, es busquen, s'asseuen junts, i decideixen fer les mateixes activitats. Alguna vegada a un d'ells li agradaria fer una altra cosa, però acaben decidint fer el mateix.

Aquesta setmana tot el seu grup estan fent cabanes noves. El Pep i la Fina han començat a fer una cabana per a ells dos. La Maria, una nena del grup, s'acosta a la cabana d'ells i els pregunta si pot formar part de la seva cabana.

Maria: Puc fer la cabana amb vosaltres

Fina: És que ja hem començat, Maria, i volem estar sols

Maria: Ja, però jo no tinc cabana, i vosaltres sou dos tan sols.

Pep: I no pots unir-te a una altra cabana? Es que nosaltres volem estar sols.

Fina: No és que no vulguem estar amb tu. A mi m'agrada estar amb tu. Però ara, per a la cabana, volem estar el Pep i jo a soles.

Maria: Però és que jo vull estar amb vosaltres també.

El Fran, la Rita, i la Marcela tenen molta amistat entre sí. A tots tres els agrada molt inventar-se històries, i per això, cada dia juguen junts a l'espai de teatre.

La Rocio acaba d'arribar a l'escola, i també li agrada molt anar a l'espai de teatre i saltar i córrer ben ràpid. Quan està al teatre, agafa els materials que estan fent servir els altres, li agrada que li persegueixin i estiguin per ella. Això molesta molt a la Rita i el Fran, i com a resultat, no tenen ganes de jugar amb ella.

Rita: Para! Jo tenia el teclat i me l'has agafat, Rocio.

Rocio: És que jo el necessito també.

Rita: Però el tinc jo, ara, i no te'l vull deixar, l'estic fent servir jo ara.

Rocio: Doncs me l'ha de deixar, perquè tu ja l'has tingut una estona, i ara el vull jo.

Fran: Ens estàs molestant, ens agafes les coses i surts corrents, no volem jugar amb tu.

Rocio: Heu de compartir les coses, i m'heu de deixar jugar, jo també puc estar al teatre.

Fran: Pots estar al teatre, però no pots agafar-nos les coes, ni pots obligar-nos a jugar amb tu.

Rita: Estem cansats que ens molestis.

Rocio: Jo no molesto ningú, sou vosaltres que no em deixeu jugar i em feu fora.